

sche, mjejesche wot bamža wulki hrjehow wotpusk žlube-
ny. Luther, kij hisičzen tedom bamžowe wuprajenja
wóžoko wažesche, ljesesche tež po kolenach horje a čine-
sche wscho, so by wodaczje žwojich hrjehow a mjer sa
žwoju duschu namakat; ale kaž newedro panychu jemu te
ſtowa do myſlje: „Prawy budže we žwojej wjeri žiwý.”
Tež nespodobasche ſo jemu Rom i lóžka myſl mjeschni-
kow, ſkotrejj žwoju Božu ſlužbu wotladachu. Ljedom
bjech ja jenu mſchu wulasowat, praji Luther, dha ne-
pobrachny jim žana na mandyli. Je wſchak džen, jako
byčhu ſo fa ſdu modlili. Po ſbožomnym wuwedženju
žwojich klóſchtyrskich naležnoszjow poda ſo wón ſažo na
dompučjara ſrudny, dokelž tež tu tym žwiatym mjeszi
mjer fa žwoju duschu namakat nebje. Na dompučju ſkho-
ri wón we Walskim mjeszi Bonania a ſapanj do tó-
bokeje tycznoszje. We tejžamej ſtupiču jemu te ſtowa:
„Prawy budże we žwojej wjeri žiwý,” psched jeho duschu,
a bu pschedwiedseny, so je prawy psched Bohom niz ſe
ſaſlužby ale ſnady psches wjeru do Chrystuſa. Psches to
troſchtowaný czehnische wón dale a ſpósna poſdžischo, ſo
je jemu tež to, ſo je bamža a jeho ſkutkowanja widžit,
dobre bylo, prajiwſhi, ſo je jemu to lubiche, hacž dy by
taſtent ſchjeſnakow doſtat. Jako domoj pschindže, nuso-
wasche jeho Dr. Staupiž a jeho Konvent we ſjeczi
1512, ſo chzyt ſa penesy Sakskeho khorwercha czeſny ti-
tel Doctora žwiateho pižma horjewſac̄. Žwiateho piž-
ma Doctor (wucžer) je najwóſchi titel wóžokich ſchulow,
kotryž po prawym jeno wóžokowucženi a we pižmi derje
ſatoženi mužojo doſtanu. Ponížny Luther chzyſche ſo
rad tuteje czeſzie ſminyč a ſamolwesche ſo ſtym, ſo je
žlaby a khorowaty a dotho žiwý nebudže, ſo dyrbja ſebi
ſchikniſhich a ſtrowisich ſktemu pytac̄. Ale Dr.
Staupiž wotmolwi na to žortnje: „Kaž ſo pokazuje,